

Verwarring over “Vallen in de Geest”

<http://www.wayoflife.org/>, 10 mei 2006

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV). Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

In de pinksterbeweging

Bij dwaalprediker Benny Hinn

Bij katholieken

De laatste grote oecumenische conferentie die ik bijwoonde, met een perskaart, was Celebration Jesus 2000 in St. Louis, Missouri. Daar was ik getuige van hetzelfde “vallen in de Geest” (Spirit slaying) fenomeen dat ik al zovele andere keren had gezien op verschillende charismatische forums.

Het wordt ook genoemd: “vallen onder de kracht”, “tapijttijd”, “Holy Spirit glue”, “soaken in de zalving” en andere dingen. Dit fenomeen werd beoefend in de avondsamenkomsten maar ook in vele ochtend- en namiddagsessies, en honderden mensen ervoeren dit. Het “vallen in de Geest” is een van de belangrijkste “mirakels” die de charismatische beweging promoot.

Aan het eind van de vrijdagavondsamenkomst, nodigde “Assemblies of God”-evangelist Steve Hill (die de fameuze charismatische revival leidde in de Brownsville Assembly of God in Pensacola, Florida) de mensen uit om naar voor te komen, met een breed verwoorde invitatie met items zoals “Christus ontvangen”, “uw relatie met Christus vernieuwen”, “uzelf toewijden aan Christus”, “zaken doen met God”, enz. Hij vernoemde het Evangelie en het bloed van Christus, maar hij legde het Evangelie niet uit, en hij contrasteerde het ware Evangelie niet tegen het valse sacramentele evangelie van Rome (ten minste de helft van de aanwezigen was katholiek). In zo’n oecumenisch milieu zou de prediker het Evangelie buitengewoon goed moeten uitleggen of zijn luisteraars zullen zijn woorden louter herinterpreteren in Rooms-katholieke termen, of in termen van een of andere valse kerk.

Honderden mensen kwamen naar voor om zich de handen te laten opleggen, en velen van hen “vielen onder de kracht” en lagen op de betonnen vloer van het conferentiecentrum, waarvan sommigen een half uur en meer. Toen Steve Hill en John Kilpatrick (in die tijd was hij pastor van de Brownsville Assembly of God in Pensacola) de handen legden op mensen, schreeuwden zij: “Vuur! Vuur!”. Sommigen van hen die op de vloer lagen, tuimelden rond, sommigen schokten, anderen lachten haast hysterisch, sommigen weenden, en anderen lachten zalig, terwijl weer anderen bewusteloos leken te zijn.

De zaterdagochtendssessie, geleid door John en Carol Arnott uit Toronto, Canada, is een andere sleutelillustratie voor “Spirit slaying” (slaan in de Geest). Arnott sprak enkele minuten en inviteerde toen pastors om naar voor te komen als zij “voelden dat zij wilden sterven als zij niet spoedig een aanraking van God zouden ontvangen”. Hij zei hen om tot God te zeggen: “Waarom *ik* niet en waarom niet *nu*; ik neem het aan in de naam van Jezus”. Ongeveer 40 à 50 pastors kwamen naar voor, en John Arnott en zijn vrouw legden de handen op hen. De meesten van hen vielen op de vloer. Eén bleef hardnekkig staan maar hij begon te schudden, heel heftig, en bleef dat een lange tijd doen, tot Carol Arnott hem de handen oplegde en toen viel hij op de vloer. Na de handoplegging, en terwijl de meesten nog steeds op de vloer lagen, vervolgde Arnott zijn toespraak tot het

volk; maar toen hij zo bezig was zwierf zijn vrouw rond en legde de handen op mensen en “bediende” hen die op de vloer lagen. Ik was erg verward. Sommige mensen lachten hysterisch. Sommigen rolden over de vloer. Anderen weenden en kreunden erg luid. Carol Arnott was aan het spreken en schreeuwen. Al die tijd rammelde John Arnott maar door over hoe de Heilige Geest in voorbereiding was om de grootste opwekking in de geschiedenis te zenden. Van tijd tot tijd pauzeerde hij middenin zijn toespraak en begon hij de roepen: “VUUR! VUUR OP HAAR! VUUR OP HEM! VUUR HEER!”, en daarna vervolgde hij zijn toespraak alsof er niets was gebeurd.

Arnott en zijn duivelswerk

Arnott maakt brandhout van hen die de “spirit slaying” ervaring bekritisieren en die waarschuwen voor het gevaar valse geesten te ontvangen. Hij zei dat net zoals een vader zijn zoon geen steen zal geven als die om brood vraagt, God ook geen valse geest zal geven aan hen die de Heilige Geest zoeken. Dit soort denken negeert compleet de herhaalde waarschuwingen in de Schrift:

“Wees nuchter en waak; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden” (1 Petrus 5: 8).

“Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, also uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is. Want indien hij, die komt, een andere Jezus predikte, die wij niet gepredikt hebben, of indien gij een andere geest ontvingt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht” (2 Korinthiërs 11: 3-4).

Arnott beweert over “spirit slaying” dat het 90% slechte dingen (“bad stuff”) wegdoet en dat er goede dingen (“good stuff”) binnenkomen, en dat 10 % is profetisch is en ongeveer 1% is vreemd. Hij zei dat hij altijd had geloofd dat de Heilige Geest een “gentleman” is die nooit mensen zou dwingen om bepaalde dingen te doen, en die de mensen nooit hardvochtig behandelt, maar dat hij dit niet langer gelooft. De reden waarom God wil dat Zijn volk zich overgeeft om geslagen te worden door de Geest (“slain by the Spirit”), zo beweerde hij, is om hun trots en vrees over te geven.

Dit alles is een grote verwarring en dwaling. In het Nieuwe Testament staat er absoluut niets over het charismatische “Spirit slaying” (slaan in de Geest), of wat daarop gelijkt.

Nieuwtestamentische voorbeelden van mensen die neervielen

1. Soms vielen mensen voor Christus neer om Hem te aanbidden (Mt 2:11; 18:26; Lk 17:16; Jh 11:32; 1Ko 14:25). De term “neervallen” wordt in de Schrift soms gebruikt om aanbidding te beschrijven (Ps 72:11; Js 44:19; 46:6; Dn 3:5; Mt 4:9; Op 4:10; 5:8,14; 19:4).
2. De discipelen vielen neer op hun gelaat en waren bang op de berg van de transfiguratie (Mt 17:6).
3. De mannen die Jezus in de Hof van Gethsemane kwamen halen vielen achterwaarts neer toen Hij de woorden “Ik ben”¹ sprak (Jh 18:6).
4. Saul viel op de grond toen de Heer hem verscheen op de weg naar Damascus (Hd 9:4).
5. Ananias viel dood neer toen hij door God werd getroffen voor zijn zonde (Hand. 5:5).
6. Johannes viel “als dood” neer aan Jezus’ voeten in Op 1:17).

Hoe verschillen deze voorbeelden van het charismatische “vallen in de geest”?

De voorbeelden over neervallen in het Nieuwe Testament hebben geen overeenkomst met het “vallen in de geest”-fenomeen van de charismatische beweging.

¹ In de Griekse grondtekst *egó eimi*.

Eerst en vooral was er in het Nieuwe Testament geen oplegging van de handen die het neervallen voorafgaat. In feite was er geen enkele menselijk bemiddeling in enig voorbeeld van vallen in de Bijbel.

Ten tweede was er geen spastisch schokken.

Ten derde was er geen “Holy Spirit glue” (lijm van de Heilige Geest) die mensen ervan weerhield op te kunnen staan.

Ten vierde was er geen lachen verbonden met het vallen.

Ten vijfde was er geen herhaling van het vallen.

Ten zesde werd er geen atmosfeer gecreëerd die tot het vallen aanzette.

Er was ook geen leer over vallen. Geen mensen die in rijen aanschuiven om te vallen. Er waren geen repetitieve refreinen die de mensen voorbereidden op mystieke ervaringen. Er was geen schreeuwen van “Vuur!” en “Meer, Heer!” of enig iets van dit soort.

Vrienden, ik weiger te participeren in enige ondersteuning van enige zogenaamde “opwekking” die “vallen in de Geest” inhoudt of enige andere manifestatie die zo gepatenteerd tegengesteld is aan de nieuwtestamentische geschriften.

Charismatische leiders zeggen: “Maak u geen zorgen om de manifestaties”, maar dat is een on-schriftuurlijk en extreem gevaarlijk advies. Ons wordt in de Schrift geleerd dat wij ALLE dingen moeten beproeven, toetsen (1 Thess. 5:21).

Charismatische leiders zeggen: “Stel u gewoon open en wees niet zo gespannen, en laat God doen wat Hem belijft”. Wij willen dat God een absolute leiding heeft over onze levens en onze kerken, maar het is dwaasheid en rebellie het feit te negeren dat Gods Woord herhaaldelijk waarschuwt voor valse geesten en valse leraars. De apostel Petrus raadde ons niet aan onszelf open te stellen. In plaats daarvan waarschuwde hij:

“WEES NUCHTER EN WAAK; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden” (1 Petrus 5:8).

Men moet waken en alert zijn, op de uitkijk staan voor vijanden en misleiding. Dit is geheel tegengesteld aan de “vallen in de Geest” ervaring waarbij de christen zogenaamd “onderuitgaat onder de kracht”. Nuchter zijn en waken betekent dat ik mij niet zal onderwerpen aan een ervaring waarbij mijn bewustzijn en omzichtigheid geweld worden aangedaan.

Pas op voor de charismatische oecumenische beweging!

“Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is. Want indien hij, die komt, een andere Jezus predikte, die wij niet gepredikt hebben, of indien gij een andere geest ontvingt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht” (2 Korinthiërs 11:3-4).